

**Curtea Supremă de Justiție
a Republicii Moldova**

mun. Chișinău, str. M. Kogălniceanu, nr.70,
Republica Moldova, MD – 2009
Tel. 22 15 47 fax: 22 52 27

**Высшая судебная палата
Республики Молдова**

мун. Кишинэу, ул. Когэльнічану, 70
Республика Молдова, MD - 2009
Тел. 22 15 47 факс 22 52 27

15 februarie 2016 nr. 4/12 - 2/16

**Dlui Alexandru Tănase,
Președintele Curții Constituționale a RM**

Stimate Domnule Președinte,

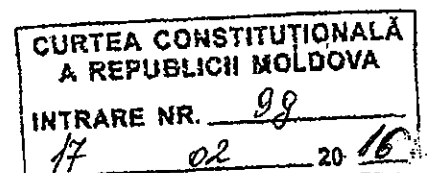
În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 24, art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 38 lit. d) și art. 39 din Codul jurisdicției constituționale și conducându-se de prevederile art. 2 lit. b), art.16 lit. b) și art. 17 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, se expediază spre soluționare Hotărârea Curții Supreme de Justiție privind efectuarea controlului constituționalității dispozițiilor art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21.07.1995.

Anexe: 1.copia de pe Hotărâre a Plenului CSJ nr.6 din 08.02.2016 (pe 1 filă);
2. sesizarea (pe 9 file);
3.dosarul 3-1848/15;

Cu respect,

Președinte

Mihai Poalelungi

Plenul Curții Supreme de Justiție
a Republicii Moldova

HOTĂRÂRE

Cu privire la sesizarea Curții Constituționale pentru efectuarea controlului constituționalității dispozițiilor art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21.07.1995.

Conform art. 12¹ alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 24, 25 lit. d) Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 38 lit. d) și 39 din Codul jurisdicției constituționale, art. 2 lit. b), 16 lit. b) și 17 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Plenul Curții Supreme de Justiție

hotărăște:

A sesiza Curtea Constituțională pentru efectuarea controlului constituționalității dispozițiilor art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21.07.1995.

Președintele

Curții Supreme de Justiție

Mihai Poalelungi

Chișinău,

08 februarie 2016

nr.6

SESIZARE

Cu privire la efectuarea controlului constituționalității dispozițiilor art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21.07.1995.

Onorată Curte,

La 05 noiembrie 2015, Victor Cunev a sesizat instanța de contencios administrativ, cu cerere de chemare în judecată, împotriva Comitetului Executiv al Băncii Naționale, solicitând anularea răspunsului nr. 2310/400 din 14 septembrie 2015 al administratorului special al BC „Banca Socială” SA, în calitate de act cu caracter individual, al Hotărârii Consiliului Administrativ al Băncii Naționale a Moldovei nr. 5 din 26 august 2015 și nr. 17 din 10 septembrie 2015, în calitate de acte normative și a Hotărârii Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 6 din 22 octombrie 2015, prin care a fost respinsă cererea prealabilă, obligarea pârâtului să admită cererea lui Victor Cunev din 03 septembrie 2015, adresate Directorului filialei „Telecentru” a BC „Banca Socială” SA și transferarea mijloacelor bănești, în sumă de 117823,84 lei din contul său de depozit nr. 237585420000328 (contractul nr. 165-7 din 29 iulie 2014) și mijloacele bănești, în suma de 166098,52 lei din contul său de depozit nr. 237585420000006 (contractul nr. 027-59 din 29 martie 2013), deschise la BC „Banca Socială SA, la contul său de decontare nr. 2225710SV900033707100, deschis la BC „Mobiasbanca” SA; eliberarea mijloacelor bănești, în sumă de 2074,75 de dolari SUA, din contul său de depozit nr. 237585420000609 (contractul nr. 265-2 din 29 iulie 2014), deschis la BC „Banca Socială” SA.

Obiectul litigiului constituie răspunsul nr. 2310/400 din 14 septembrie 2015 al administratorului special BC „Banca Socială” SA, în calitate de act cu caracter individual, Hotărârea Consiliului Administrativ al Băncii Naționale a Moldovei nr. 5 din 26 august 2015 și nr. 17 din 10 septembrie 2015, în calitate de acte normative și Hotărârea Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 6 din 22 octombrie

2015, emise în baza prevederilor art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21.07.1995.

În ședința de judecată din 14 decembrie 2015, reclamantul și reprezentantul său au depus un demers prin care au solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21.07.1995.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat că, la 03 septembrie 2015, s-a adresat la filiala „Telecentru” a BC „Banca Socială” SA, cu cerere, prin care a solicitat transferarea mijloacelor bănești, în sumă de 117 823,84 lei din contul său de depozit nr. 237585420000328 și mijloacele bănești, în suma de 166 098,52 lei din contul său de depozit nr. 237585420000006, deschise la BC „Banca Socială” SA, la contul său de decontare nr. 2225710SV90033707100, deschis la BC „Mobiasbanca” SA, și de a elibera mijloacele bănești, în sumă de 4 074,75 de dolari SUA, din contul său de depozit nr. 237585420000609, deschis la BC „Banca Socială” SA.

La 14 septembrie 2015, în adresa reclamantului a fost expediat răspunsul nr.2310/400, în numele administratorului special BC „Banca Socială” SA, prin care a fost respinsă cererea dlui Victor Cunev, din motivul că, prin Hotărârea Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 5 din 26 august 2015, a fost prelungit termenul de administrare specială asupra BC „Banca Socială” SA și, prin urmare, conturile persoanelor afiliate Băncii rămân blocate, în baza hotărârii Consiliului Administrativ al Băncii Naționale a Moldovei nr. 253 din 30 noiembrie 2014, în redacția hotărârii Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 5 din 26 august 2015 și Hotărârii Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 17 din 10 septembrie 2015.

Astfel, prin răspunsul nr. 2310/400 din 14 septembrie 2015 al administratorului special BC „Banca Socială” SA, desemnat de Banca Națională a Moldovei, a refuzat adoptarea unui act cu caracter individual în privința sa, adică dispoziția de transferare și eliberare a mijloacelor bănești în baza actelor normative ale Băncii Naționale a Moldovei (Hotărârea Consiliului Administrativ al BNM nr. 253 din 30.11.2014, Hotărârile Comitetului Executiv al BNM nr. 5 din 26.08.2015 și nr. 17 din 10.09.2015).

Se consideră că răspunsul nr. 2310/400 din 14 septembrie 2015 al administratorului special al BC „Banca Socială” SA, în calitate de act cu caracter individual, Hotărârea Consiliului Administrativ Băncii Naționale a Moldovei nr. 253 din 30 noiembrie 2014, hotărârile Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 5 din 26 august 2015 și nr. 17 din 10 septembrie 2015, în calitate de acte normative și Hotărârea Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 6 din 22 octombrie 2015, prin care a fost respinsă cererea prealabilă, sunt ilegale și emise, în baza unor prevederi din Legea instituțiilor financiare, care urmează a fi declarate neconstituționale, din următoarele considerente.

La 30 noiembrie 2014, Consiliul Administrativ al Băncii Naționale a Moldovei a emis Hotărârea nr. 253, prin care (p. 3) a aplicat moratoriu asupra tuturor creanțelor tuturor persoanelor fizice și juridice, care sunt afiliate BC „Banca Socială” SA.

Prin Hotărârea Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 17 din 10 septembrie 2015, prevederile invocate au fost modificate, fiind lăsat moratoriu doar asupra tuturor creanțelor, pentru toate persoanele fizice care sunt membri ai Consiliului BC „Banca Socială” SA, Consiliului de Administrație, Comisiei de Cenzori și membrilor comitetelor de credit din sediul central al băncii, pentru expuneri mai mari de 15 milioane lei, precum și afiliați ai acestora, și ale persoanelor juridice.

Se menționează că moratoriul nominalizat a fost aplicat de către Banca Națională a Moldovei, în baza art. 37¹⁵ al Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, care prevede că, pentru a preveni agravarea situației financiare a băncii și a păstra activele acesteia, Banca Națională, la instituirea sau în perioada administrării speciale a băncii, poate dispune amânarea executării creanțelor creditorilor și a transferului activelor băncii, pe un termen de până la 2 luni (moratoriu). Banca Națională poate prelungi moratoriul, în situații de criză financiară sistemică, definite astfel de organul național instituit pentru gestionarea crizelor financiare sistemice, pentru o perioadă ce nu va depăși termenul administrării speciale, stabilit conform art. 37⁴ alin. (3). Acțiunea moratoriului poate fi limitată la anumite categorii de creditori, creanțe sau active, ori la o anumită valoare a acestora.

În același timp, se mai consideră că atât art. 37¹⁵ al Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, cât și actele normative ale Băncii Naționale a

Moldovei, nominalizate, emise în baza acestei norme legale, direct contravin Constituției Republicii Moldova și lezează grav drepturile constituționale ale sale, cât și ale altor persoane asupra creanțelor cărora s-a aplicat moratoriul.

Astfel, conform art. 3 al Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, afiliată a unei alte persoane, se consideră persoana: a) care exercită controlul asupra persoanei; b) care se află sub controlul persoanei; c) care se află, împreună cu persoana, sub controlul unei alte persoane; d) care este membru al consiliului, al organului executiv și al comisiei de cenzori a persoanei; e) care, conform legislației civile, este legată de persoana fizică – membru al consiliului, al organului executiv, al comisiei de cenzori a persoanei – printr-un raport de rudenie de gradul întâi și doi, precum și soții; f) a cărei afiliere este determinată de Banca Națională, prin actele sale normative, care trebuie să corespundă principiilor generale acceptate pentru o supraveghere bancară eficientă.

Mai mult ca atât, conform art. 37⁷ alin. (5) al Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, în exercitarea atribuțiilor și drepturilor sale, administratorul special acordă importanță prioritară intereselor deponenților și altor creditori care nu sunt persoane afiliate băncii, în raport cu acționarii și creditorii care sunt persoane afiliate băncii. Prin urmare, Victor Cunev, fiind fratele membrului Consiliului BC „Banca Socială” SA, și anume, a dlui Valentin Cunev, este considerat ca persoană afiliată membrului Consiliului BC „Banca Socială” SA, cât și Băncii, în general, ceea ce, în baza art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ al Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, prezintă administratorului special și Băncii Naționale a Moldovei dreptul de a aplica față de Victor Cunev limitări și restricții suplimentare, fără motivarea suplimentară a acestora, doar reieșind din faptul că este afiliat.

Totodată se menționează că, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950 și art. 46 și 127 al Constituției Republicii Moldova garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

Însă Banca Națională a Moldovei, în baza normelor invocate ale Legii instituțiilor financiare, a ales o categorie de persoane, dreptul de proprietate al cărora poate fi

limitat, fără nicio motivare și fără efectuarea, din partea acestora, a oricăror acțiuni contravenționale sau infracționale.

În același timp, conform art. 16 al. Constituției Republicii Moldova, toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

În pct. 38 al Hotărârii nr. 21 din 20 octombrie 2011, Curtea Constituțională a reținut că principiul egalității, consacrat de articolul 16 din Constituție, presupune că toți oamenii sunt egali în fața legii, în sensul că sunt și trebuie să fie la fel de responsabili juridic și social. Aceasta înseamnă nu numai că nimeni nu este mai presus de lege, dar și că nu trebuie să existe discriminări în fața responsabilității morale, sociale, juridice, pentru nicio persoană și nici pentru organele statului sau orice fel de funcționari publici sau privați.

Însă, ignorând principiul egalității, Banca Națională a Moldovei aplică măsuri de răspundere, prin forma de sechestrare (blocare) a proprietății sale (mijloacelor pe conturi), doar din cauză că ultimul este fratele funcționarului privat, adică efectuează discriminarea, după criteriul de origine socială.

Mai mult ca atât, se consideră că restrângerea exercițiului dreptului său de proprietate asupra mijloacele bănești pe conturi, efectuată de Banca Națională a Moldovei direct, contravine prevederilor art. 54 al. Constituției Republicii Moldova, conform cărora: în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidentiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

În această ordine de idei, Curtea Constituțională, în pct. 11 al Hotărârii nr. 27 din 25 noiembrie 2010, a subliniat că, în sensul art. 23 din Constituție, o restrângere poate fi considerată „prevăzută de lege”, în termenii art. 54 din Constituție, numai dacă ea este formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

Concomitent, în pct. 7 al Hotărârii nominalizate, Curtea Constituțională a reținut că ingerința în exercițiul dreptului la proprietate cade sub rezerva exigenței securității juridice sau legalității, care prevede că lipsirea de proprietate trebuie să fie efectuată în „condițiile prevăzute de lege”; securitatea juridică presupune existența și respectarea prevederilor suficient de accesibile și precise ale legislației naționale, care satisfac exigențele esențiale impuse de conceptul de „drept”.

În același timp, hotărârile nominalizate ale Băncii Naționale a Moldovei, cât și art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ al Legii instituțiilor financiare, nu permit persoanei afiliate să decidă asupra conduitei sale, adică să aleagă astfel de conduită care nu va avea drept consecință, aplicarea restrângerii. Astfel, însuși Victor Cunev, în niciun caz, nu ar putea să schimbe faptul că este fratele membrului Consiliului Băncii și, prin urmare, nicio conduită nu-i poate prezenta posibilitatea de a evita restricția.

Prin urmare, se consideră, că moratoriul aplicat, prin hotărârile sus-menționate ale Băncii Naționale a Moldovei, în privința creanțelor persoanelor afiliate BC „Banca Socială” SA, cât și prevederile Legii, în baza cărora au fost emise aceste hotărâri, direct încalcă prevederile art. 54 al Constituției Republicii Moldova și reprezintă o ingerință ilegală în exercițiul dreptului la proprietate.

Mai mult ca atât, aplicarea moratoriului față de creanțele persoanelor afiliate BC „Banca Socială” SA, de fapt, direct încalcă și principiul prezumpției nevinovăției, prevăzut de art. 21 al Constituției Republicii Moldova, examinat prin prisma principiului prezumpției caracterului licit al dobândirii averii, art. 46 al Constituției.

Astfel, în pct. 21 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 21 din 20 octombrie 2011 privind interpretarea articolului 46 alin.(3) din Constituție, Curtea Constituțională a explicat că prezumpția caracterului licit al dobândirii averii, prevăzută de alineatul (3) al articolului 46 din Constituție, constituie o garanție constituțională a dreptului de

proprietate privată, iar, în pct. 40, a reținut că securitatea juridică a dreptului de proprietate asupra bunurilor ce alcătuiesc averea unei persoane, este indisolubil legată de prezumția dobândirii licite a averii. În absența unei astfel de prezumții, deținătorul unui bun ar fi supus unei insecurități continue, întrucât ori de câte ori s-ar invoca dobândirea ilicită a respectivului bun, sarcina probei nu ar reveni celui care face afirmația, ci deținătorului bunului. De aceea, înlăturarea acestei prezumții are semnificația suprimării unei garanții constituționale a dreptului de proprietate.

Concomitent, în pct. 25 al Hotărârii nr. 21 din 20 octombrie 2011, Curtea Constituțională a menționat legătura indisolubilă a prezumției caracterului licit al proprietății, cu garanțiile unui proces echitabil, în special, prezumția nevinovăției.

Aceeași idee a fost expusă și în pct. 50 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 6 din 16 aprilie 2015, conform căruia, Curtea reține că prezumția dobândirii licite a bunurilor este o aplicație a principiului prezumției nevinovăției, consacrat în Constituție și în alte acte ale Republicii Moldova, precum și în instrumentele internaționale, în materia drepturilor omului.

Totodată, în pct. 42-45 al acestei Hotărâri, Curtea Constituțională a explicat că prezumția caracterului licit al dobândirii averii reprezintă o garanție de ordin general care urmărește protejarea dreptului de proprietate al tuturor cetățenilor, față de ingerințele nejustificate ale statului. Această prezumție asigură securitatea juridică și legalitatea.

Astfel, reclamantul pretinde că dispozițiile art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 sunt neconstituționale.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015, a fost dispusă sesizarea Curții Constituționale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție, privind exercitarea controlului constituționalității art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995.

Conform art.12¹ alin.(1) Cod de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale,

instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale, pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Plenul Curții Supreme de Justiție, examinând cererea formulată de autorul sesizării privind sesizarea Curții Constituționale, în vederea efectuării controlului constituționalității articolului 37⁷ alin. (5) și articolului 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, își formulează concluzia expusă mai jos.

Din materialele dosarului rezultă că obiectul sesizării Curții Constituționale îl constituie:

art. 37⁷ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 – în exercitarea atribuțiilor și drepturilor sale, administratorul special acordă importanță prioritară intereselor deponenților și ale altor creditori care nu sunt persoane afiliate băncii, în raport cu acționarii și creditorii care sunt persoane afiliate băncii. Banca și acționarii ei nu pot să facă responsabil pe administratorul special sau pe Banca Națională de prejudiciile cauzate, în legătură cu acțiunile, în cadrul administrării speciale, dacă aceste acțiuni sunt întreprinse, în scop de neadmitere a riscului excesiv, pentru stabilitatea financiară, de protejare a intereselor deponenților și ale altor creditori ai băncii.

art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 – (1) pentru a preveni agravarea situației financiare a băncii și a păstra activele acesteia, Banca Națională, la instituirea sau în perioada administrării speciale a băncii, poate dispune amânarea executării creanțelor creditorilor și a transferului activelor băncii, pe un termen de până la 2 luni (moratoriu). Banca Națională poate prelungi moratoriul, în situații de criză financiară sistemică, definite astfel de organul național instituit pentru gestionarea crizelor financiare sistemice, pentru o perioadă ce nu va depăși termenul administrării speciale, stabilit conform art.374 alin.(3). Moratoriul nu constituie situație de insolvabilitate a băncii.

(2) Acțiunea moratoriului poate fi limitată la anumite categorii de creditori, creanțe sau active, ori la o anumită valoare a acestora.

(3) Acțiunea moratoriului nu se extinde asupra:

a) creanțelor aferente depozitelor și altor obligații pecuniare constituite/născute în baza tranzacțiilor încheiate, după instituirea moratoriului;

b) creanțelor salariaților băncii privind plata salariilor, remunerațiilor de autor, privind repararea prejudiciilor cauzate prin schilodire sau prin o altă vătămare a sănătății, ori prin deces, precum și asupra creanțelor creditorilor privind plata salariilor, pensiilor, a pensiilor de întreținere, burselor, indemnizațiilor sociale, în limitele stabilite de administratorul special;

c) creanțelor privind plata cheltuielilor de administrare, necesare asigurării activității băncii, prevăzute la art.388 alin.(1);

d) efectuării compensării creanțelor opuse, conform art.3714.

(4) În perioada acțiunii moratoriului:

a) dobânzile, penalitățile și alte măsuri de răspundere patrimonială, pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor băncii, nu se aplică;

b) dobânzile stabilite la obligațiile băncii se calculează, dar se plătesc numai după expirarea termenului moratoriului sau după ridicarea acestuia de către Banca Națională, înainte de termen;

c) intentarea și continuarea procedurilor judiciare sau administrative, precum și aplicarea altor metode de apărare juridică, în scopul obținerii sau asigurării plăților aferente depozitelor sau datoriilor, nu se admit;

d) executarea documentelor executorii și a altor acte supuse executării silite privind urmărirea activelor băncii, inclusiv a bunurilor gajate, se suspendă, cu excepția cazurilor legate de creanțele asupra cărora nu se extinde moratoriul, conform alin.(3);

e) satisfacerea cererii acționarului băncii privind răscumpărarea acțiunilor, în urma căreia acționarul se va retrage din componența acționarilor băncii, nu se admite.

(5) Un anunț privind instituirea moratoriului se publică, potrivit art.374 alin.(5).

Raportând prevederile 37⁷ alin. (5) și articolului 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 la prevederile art. 21, 43 alin. (1), art. 54 din Constituție, Plenul Curții Supreme de Justiție consideră că normele vizate sunt în contradicție și, respectiv, există temeuri de a sesiza Curtea Constituțională, în vederea efectuării controlului constituționalității acestor norme legale.

Or, din esența litigiului apărut între părți, rezultă că normele de drept, a căror constituționalitate se solicită a fi verificată, urmează a fi aplicate la soluționarea prezentei pricini.

În context, Plenul atestă că sunt prezente elementele principale de excepție, de neconstituționalitate: existența raportului triunghiular între partea aflată în proces, ale cărei drepturi sau interese au fost, eventual, lezate, printr-o normă neconstituțională, instanța de judecată, în fața căreia se invocă neconstituționalitatea și Curtea Constituțională chemată să soluționeze excepția de neconstituționalitate; obiectul excepției de neconstituționalitate.

Astfel, testul relevanței, prevăzut de art. 12¹ CPC pentru invocarea excepției de neconstituționalitate – legătura logică și indispensabilă între fondul litigiului și prevederile 37⁷ alin. (5) și articolului 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, este susținut în speță.

În temeiul art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 39 din Codul jurisdicției constituționale și art. 12¹ Codul de procedură civilă, Plenul Curții Supreme de Justiție

solicită:

A efectua controlul constituționalității art. 37⁷ alin. (5) și art. 37¹⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995.

Alăturat prezentei sesizări, se remite dosarul civil intentat la cererea de chemare în judecată a lui Victor Cunev împotriva Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei cu privire la anularea răspunsului, hotărârilor, obligarea de a admite cererea, referitor la transferul mijloacelor financiare, transferarea și eliberarea mijloacelor bănești.

Cu respect,

**Președintele
Curții Supreme de Justiție**

 Mihai Poalelungi

Chișinău,

08 februarie 2016

nr. 6